

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 683/2019
13.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бојан Перић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД ..., кога заступа пуномоћник Славица Стојадиновић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 4390/2017 од 29.06.2018.године, у седници већа одржаној дана 13.02.2020.године, донео је

ПРЕСУД У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 4390/2017 од 29.06.2018.године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 4390/2017 од 29.06.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 588/14 од 26.05.2017.године, у ставовима 1, 2, 3, 4 и одбијајућем делу става 5 изреке. Тим ставовима је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 31.03.2010. године којим је тужиоцу отказан уговора о раду, као и захтев за накнаду штете у висини 18 зарада, односно износу од 648.000,00 динара са каматом од 31.03.2010. године до исплате. Одбијен је и захтев за накнаду штете на име изгубљене зараде у износу од 730.070,36 динара са припадајућом каматом као и захтев за уплату доприноса. Одбијен је захтев за обавезивање туженог да тужиоцу накнади парничне трошкове. Преиначена је првостепена одлука о трошковима поступка у усвајајућем делу и обавезан тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 732.625,00 динара док је у преосталом делу захтев туженог за трошкове одбијен. Одбијени су захтеви и тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против првостепене другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужилац, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се оспоравају утврђене чињенице и указује на релативно битне повреде поступка које су учињене пред првостепеним судом што не може бити ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама тужиоцу је оспореним решењем туженог отказан уговор о раду због повреде радне обавезе прописане као отказни разлог одредбом члана 109. став 1. тачка 2. и 3. у вези члана 114. став 1. тачка 4. и 10. Колективног уговора туженог. Тужиоцу је стављено на терет да је крајем 2009. године самоиницијативно, без обавештавања и одобрења непосредног руководиоца исекао на више комада око 20 м исправног електричног кабла, оставио их у гаражи са намером да их у повољном тренутку изнесе, отуђи и себи прибави имовинску корист. Пре отказа уговора о раду тужиоцу је достављено упозорење о постојању отказног разлога и затражио мишљење синдиката.

На основу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су правилном применом одредби члана 179. став 1. тачка 2. и 180. Закона о раду одбили тужбени захтев, јер је у законито спроведеном поступку тужиоцу оказан уговор о раду са разлога повреде радне обавеза прописане нормативним актима туженог што је предвиђено као отказни разлог.

Неосновнао ревидент оспорава правилност примене материјалног права од стране нижестепених судова. Тужилац сматра да није извршио повреду радне обавезе због које му је отказан уговор о раду са позивом на одредбе члана 114. став 1. тачка 4. и 10. Колективног уговора туженог. Ово са разлога што је тачком 4. као повреда радне обавезе и радне дисциплине прописано недолично понашање запосленог што се чињеничним описом повреде тужиоцу не ставља на терет. За одговорност због повреде радне обавезе по тачки 10. ревидент сматра да нису утврђене одлучне чињенице, нити доказана намера тужиоца о крађи и проневери средстава рада.

Наводи ревидента нису основани.

Интерном контролом, спроведеном од стране непосредног руководиоца а по пријави складиштара, утврђен је пропуст тужиоца у обављању поверених му послова, несавесно и немарно извршавање радних обавеза, јер је неовлашћено и самоиницијативно, без обавештавања непосредног руководиоца, неодговорно поступао са имовином послодавца без обзира да ли се ради о новом или већ употребљеном материјалу, што се по члану 179. став 1. тачка 2. Закона о раду у вези са чланом 114. тачка 8. и 10. Колективног уговора туженог квалификује као повреда радне обавезе због које је послодавац овлашћен да запосленом откаже уговор о раду. На постојање ових отказних разлога тужилац је упозорен па је без утицаја што у решењу о отказу уговора о раду нису наведене све одредбе

Колективног уговора чија повреда представља разлог за отказ уговора о раду тужиоцу, јер је за законитост отказа довољно постојање једног отказног разлога.

На основу изложеног и члана 414. ЗПП Врховни касациони суд је одбио ревизију тужиоца као неосновану.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**